

Alkotmánybíróság
részére
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Érkezett:
Személyesen
Átadékönyvvel/helyi kézbesítéssel
Faxon/e-mailen
Postán.....
.....

SZEZEDI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
2.	
Érk.: 2016 MARE 22	hx3+
Példány: 3.	Mell: megh
Az ügy szám: 10.K.27.309/2015	

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED]
[REDACTED] t [REDACTED] i [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27.§ alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **„közúti árufuvarozáshoz, személyszállításhoz és közúti közlekedéshez kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, valamint a bírságolással összefüggő hatósági feladatokról szóló” 156/2009. (VII.29.) Kormányrendelet 6. § g) pontja értelmében az 5. mellékletben meghatározott „bírságolással érintett cselekmény elkövetéséért felelőssé tehető” személyi kör meghatározása- törvényi rendelkezése, a kis és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény (Kkv.) 12/A.§. alkalmazása, valamint ezáltal a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.309/2015/6. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XV. cikk (1), (2) bekezdését.**

Előadom, hogy a sérelmezett ítélet részünkre 2016. január 28. napján postai úton kézbesítésre került, ezáltal jelen indítványt az Abtv. rendelkezéseinek megfelelően –**törvényes határidőn belül** – terjesztjük elő.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

Ügyszám: 10/615-0/2016	
Érkezett: 2016 MARE 31.	
Példány: 3	Kiszelőiroda:
Melléklet: 3x5r3	

1. Az indítványunkban megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés(ek):
 - közúti árufuvarozáshoz, személyszállításhoz és közúti közlekedéshez kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, valamint a bírságolással összefüggő hatósági feladatokról szóló” 156/2009. (VII.29.) Kormányrendelet 6. § g) pontja értelmében az 5. melléklete

- a kis és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény (Kkv.) 12/A.§.
- Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.309/2015/6. számú ítélete

I.

Az Alaptörvényben biztosított egyenlőség elve, az egyenlő jogvédelem az államnak azt a kötelezettségét jelenti, hogy a jogalkotás és a jogszabályok végrehajtása, alkalmazása során tartózkodjon a személyek hátrányos megkülönböztetésétől, valamint tiltsa és szankcionálja a diszkriminációt, továbbá teremtsen hatékony jogorvoslatot a **hátrányos megkülönböztetés okozta sérelmek orvoslására**.

Álláspontunk szerint a Kkv. rendelkezése a Rendeletben megfogalmazott rendelkezésekre pontos és egyértelmű alkalmazást nem tartalmaz, a Rendelet a Kkv. 12/A.§-ban foglaltaknak megfelelően nem egyértelmű, alkalmazása szubjektívvé válhat. Ezáltal a hatóságok által vizsgált/ellenőrzés alá vont társaságokra egyértelmű meghatározást tartalmaz, a kvázi „felelőssé tehető személy”, aki a bírsággal érintett cselekmény elkövetéséért felelősségre vonható, arra pedig nem terjed ki, ezáltal a jogszabály az eljáró bíróság és a hatóságok részére megkülönböztetésre ad lehetőséget, mely diszkrimináció az elérendő törvényes állampól között nem ésszerű. A jogegyenlőség lényege, hogy az állam, mint közhatalom, s mint jogalkotó köteles egyenlő elbánást biztosítani a területén tartózkodó minden személy számára. Nem ésszerű az alapja ezáltal a magánszemélyek és jogi személyek közötti megkülönböztetés, miszerint a jogi személyekkel szemben lefolytatott hatósági eljárás esetén első alkalommal észlelt szabálysértés esetén alkalmazható a figyelmeztetés, azonban ha „ügyfél” fogalma egy eljárás kivüli magánszemély felelős személyre, akkor a figyelmeztetés a magánszeméllyel szemben ugyanazon esetre vonatkoztatva nem alkalmazandó. A jelen ügyben történő megkülönböztetés ezáltal a rendelkezések alkalmazásával nem indokolt, tehát **Alkotmány sértő**.

II.

A [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted], a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. Törvény 20.§-ában kapott jogkörében eljárva, a veszélyes áruk közúti szállításának ellenőrzésére vonatkozó egységes eljárásról szóló 1/2002. (I.11.) Korm. rendelet rendelkezései alapján a veszélyes áruk közúti szállítására, telephelyre vonatkozó rendelkezések betartásának ellenőrzését végezte 2015. január 29-én, a Kft. [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] szám alatti telephelyén. A Kft. részéről, az ellenőrzésen jogosult személy [redacted] [redacted] ügyvezető volt.

Az ellenőrzési jegyzőkönyv 10. pontjában megállapításra került, hogy a Kft. Az ADR 1.8.3 szakaszában előírt, szerződéssel dokumentált biztonsági tanácsadóval nem rendelkezik. Az ellenőrzésen készült dokumentumok, valamint a hatósági eljárás során keletkezett iratok és bizonyítékok alapján az első fokú hatóság megállapította, hogy a Kft. megsértette a Veszélyes Áruk Nemzetközi Közúti Szállításáról szóló Európai Megállapodás „A” és „B” melléklete kihirdetéséről, valamint a belföldi alkalmazásának egyes kérdéseiről szóló 2013. évi CX tv. 1.8.3.1. pontjában leírtakat, miszerint a vállalkozás biztonsági tanácsadót nem nevezett még ki.

Ezen szabálytalansággal az Ügyfél az ADR veszélyes áruszállítási biztonsági tanácsadóról szóló 25/2014. (IV.30.) NFM rendelettel meghatározott kötelezettségét megszegte, amelyet a közúti áru fuvarozáshoz, személyszállításhoz és közúti közlekedéshez kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, valamint a bírsággal összefüggő hatósági feladatokról szóló 156/2009. (VII.29.) Korm. Rendelet 5. Melléklet 5. Táblázatának 1. Pontja „A vállalkozásnak nincs biztonsági tanácsadója” alá indokolt sorolni, amely személyesen a vállalkozás vezetőjét teszi felelőssé, emiatt részére 400.000 Ft, azaz négyszázezer forint bírságösszeget állapítottak meg.

A törvény által biztosított fellebbezést, mint jogorvoslatot kimerítve kereseti kérelmet terjesztettünk elő a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt. Az eljáró bíróság a kereseti kérelmet elutasította, keresetet alaptalannak ítélte. Indokolásában előadta, hogy a bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a kérelmezővel szemben volt-e helye bírság kiszabásának és ügyfélnek minősült-e az eljárás során.

A **bíróság alkalmazva és értelmezve** a Ket. 15.§ (1) bekezdést, a sérelmezett Kormányrendeletet (Kkt.) és a Kkv. törvény 12/A. §-át **megállapította**, hogy a fenti rendelkezésből egyértelmű, hogy a **Kkv. hatálya a magánszemélyekre nem terjed ki** és a rendelkezések figyelembe vételével „ügyfél” maga az eljárásban/és a rendelet 5. mellékletében meghatározott felelős vezető, aki egyben itt mint magánszemély minőségben áll.

Álláspontunk szerint, ha a bíróság a jogszabályok ezen rendelkezéseit ekként értelmezi, akkor a jogszabályok hivatkozott pontjai, megfogalmazásuk és nem megfelelő indokolásuk fényében súlyosan sérti az Alaptörvényben biztosított egyenlőség elvét.

Megjegyeznénk, hogy a Kkv. törvényhez hozzáfűzött indokolás kimondja: "megváltozott a törvényhozói hozzáállás a szektorhoz. **A szakhatósági ellenőrzést végző szervezetek bírságolási gyakorlata öncélú, csak a bevétel fokozását tartja szem előtt.** A valódi cél a

jogkövető magatartásra nevelés, ezért első esetben elegendő a figyelmeztetés". A vitatott szakasz elhelyezésére a **Kkv. tv.** III. fejezetében "Az állami feladatok összehangolása" főcím, illetőleg ezen belül "A támogatások felhasználásának, valamint a kis- és középvállalkozások helyzetének felmérése, a kis- és középvállalkozásokra vonatkozó egyéb rendelkezések" alcím alatt került sor, mely azt támasztja alá, hogy kívánatos miszerint a támogatásoktól, azok ellenőrzéstől független esetekben, tágabb értelemben kerüljön sor a megengedő, enyhébb rendelkezés alkalmazására. A jogtudomány által kidolgozott elmélet szerint, a közigazgatás részt vesz a jogérvényesítésben, egyik eszköze az ellenőrzés. A hatósági ellenőrzés a jogérvényesítés érdekében végzett speciális ellenőrzési tevékenység, melyet a közigazgatás közhatalom birtokában, a közigazgatási szervezeti rendszertől elkülönült külső jogalanyok irányába, a hatóságok az anyagi jogi normák érvényesítése érdekében végeznek.

A **Kkv. tv. 12/A. §-a** a hatósági ellenőrzést végző szervek tevékenységét említi, a többes szám (szervek) arra utal, hogy az ellenőrzés nemcsak a kis- és középvállalkozások által kapott támogatás felhasználásának ellenőrzésére irányulhat. A hatósági ellenőrzés általános szabályait tartalmazó a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló **2004. évi CXL. törvény** (a továbbiakban: **Ket.**) **88. §-a** általában szól az ellenőrzést végző hatóságról, a konkrét ellenőrzés alá vonandó alanyokat: szervezeteket (pl. kkv.), tárgyakat: a magatartásokat, a konkrét alanyokra vonatkozó, betartandó magatartásformákat, illetőleg ennek elmaradása esetén alkalmazandó szankciókat a jogalkotó az ágazati jogszabályokban rendezi. E szabályok alapján végzik a hatóságok az ellenőrzéseket. A **Kkv. tv. 12/A. §-ában** rögzítettek alapján megállapítható, hogy általában van szó hatósági ellenőrzésről, annak minden típusa beleérthető e megfogalmazásba - az ott megjelölt kivételeket leszámítva -. Egyetlen elhatárolási pont, hogy a hatósági ellenőrzés során feltárt jogellenes magatartás szankciója bírság legyen.

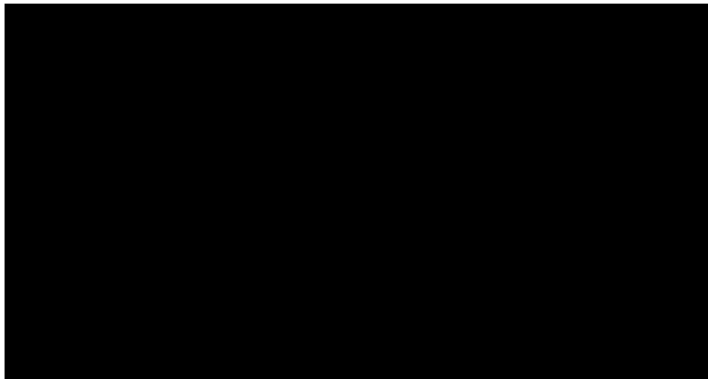
Azonban sem a törvényi indokolás, sem a törvényi rendelkezés nem pontos a bírsággal érintett személyek tekintetében, alkalmazása ilyen formában megkülönböztetést tartalmaz, az egyenlő jogvédelem sérül.

A „közúti áru fuvarozáshoz, személyszállításhoz és közúti közlekedéshez kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, valamint a bírsággal összefüggő hatósági feladatokról szóló” 156/2009. (VII.29.) Kormányrendelet 6. § g) pontja értelmében az 5. mellékletben meghatározott „bírsággal érintett cselekmény elkövetéséért felelőssé tehető” személyi kör meghatározása- törvényi rendelkezése, valamint ezáltal a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.309/2015/6. számú ítéletének- a kis és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény (Kkv.) szellemiségével, annak konkrét indokolásával és a 12/A.§-sal érintett eljárások és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. CXL. törvény (Ket.) 15.§ (1) bekezdésében meghatározott „ügyfél” fogalmának jogszabályi rendelkezéseivel ellentétes, diszkriminációra ad lehetőséget.

III.

Indítványozó a közigazgatási határozat ellen törvényes határidőn belül fellebbezést terjesztett elő, majd közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított peres eljárást kezdeményezett. Az ítéletben a kereset elutasításra került, mely ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye, valamint felülvizsgálati eljárást a Pp. 340/A.§(2) bekezdése kizárja. Indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, jelen eljárás tárgyát képező jogorvoslati eljárás nincs folyamatban.

██████████, 2016. március 18.



Mellékletek:

F/1. : Ügyvédi meghatalmazás

F/2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról

F/3. elsőfokú határozat

F/4. másodfokú határozat és fellebbezés

F/5. kereseti kérelem és ítélet

